

Macro Integral Economic Building Stones

CITIZENS MULTI NATIONAL CMN INTERNATIONAL

Macro Economic Research and Service Organization since 1981

Zeewolde, 17 november 2010

Minister President
Mark Rutte,
Binnenhof 19
2513 AA Den Haag,

Geachte Heer Rutte,

Twee jaar geleden op 25 augustus 2008 deelde u ons mede dat u de door ons aan u als Fractie Voorzitter van de VVD toegezonden informatie had ontvangen en onder de aandacht had gebracht van uw fractie genoot Frans Weekers. En zoals dat gaat in de OUDE politiek vond hij het niet noodzakelijk om ook maar de geringste moeite te nemen op ons werk te reageren.

Wij vonden het toen reeds jammer dat u persoonlijk niet de moeite had genomen om van onze informatie kennis te nemen, omdat er geen twijfel over kan bestaan, dat wij reeds 30 jaar duidelijk trachten te maken dat de handelwijze van de Nederlandse overheid na 1968 één van de belangrijkste oorzaken vormt dat Nederland vandaag gewoon niet meer in staat is om adequaat te blijven meespelen op het economische vlak.

Jongstleden Zaterdag ontvingen wij de laatste niets zeggende reactie van een aantal deskundigen, die gezamenlijk de Vaste Economische Commissie van de Tweede Kamer vormen. De griffier deelt mede dat de leden van de commissie veelvuldig hebben kennis genomen van de inhoud van mijn brieven en de inhoud daarvan betrekken bij hun oordeelsvorming. Op de vragen of opmerkingen die in mijn brieven werden gesteld wordt gewoon niet ingegaan en zo blijft alles keurig bij de uitermate schadelijke oude economie.

Op diezelfde Zaterdag kwam in Zeewolde de presentatie gereed, die het land in gaat ter voorbereiding van minimaal €24.000.000 aan bouw opdrachten, die door de CMN worden opgestart om aan te tonen, dat de door uw kabinet afgekondigde bezuinigingen, of beter gezegd, onnodige economische beperkingen, door een andere economische aanpak, die volkomen legaal aanwezig is, kunnen worden opgeheven. Het kost alleen wat inspanning en goede wil om die positieve ontwikkeling te realiseren. Wat u duidelijk nog niet hebt vastgesteld zijn zes feiten, die voor zover wij hebben kunnen nagaan voor een deel aan u totaal onbekend zijn.

Voordat u de verkeerde conclusie trekt, is er geen sprake van dat wij u van een tekortkoming betichten. Maar helaas bent u door uw voorgangers met een klus opgeknapt, die u met uw huidige kennis van zaken en mogelijkheden niet kunt oplossen. Want u weet niet wat er na 1968 in dit land werkelijk is gebeurd. Wij zijn al dertig jaar bezig om duidelijk te maken dat zich sinds 1968 een ramp heeft ontwikkeld, die NOG STEEDS de economie van Nederland ONONTKOOMBAAR afbreekt.

De economische problemen, waarvan men verwacht dat u ze gaat oplossen, ontstonden door fouten van uw voorgangers, die ze begonnen te maken toen u als 1 jarige nog in de wieg lag. Gedurende de eerste 14 jaar van uw leven werd de economie op ongekende wijze door economische onkunde geschaad. Men presteerde het om volkomen kunstmatig de totaal onnodige recessie van de jaren tachtig te ontwikkelen. Hier zijn de zes feiten die aan u waarschijnlijk onbekend zijn.

1. Het eerste feit is dat reeds gedurende 401 jaar aan de Nederlandse bevolking en aan de rest van de wereld, economische beperkingen worden opgelegd, die zich heel langzaam maar zeker sinds 640 vóór onze jaartelling, begonnen te ontwikkelen, toen een tiran genaamd Koning Gyges in Lydia, betrouwbaar geld in omloop begon te brengen. Door het steeds meer in omloop brengen van geld werd de economie steeds meer beperkt tot het

aantal economische activiteiten, die door geld gerealiseerd konden worden. Men werd afhankelijk van de GELDVERSCHAFFERS, De economie werd gedurende duizenden jaren in zijn ontwikkeling steeds verder belemmerd en afhankelijk van geld, al naar gelang dat er plaatselijk steeds meer GELD, gouden en zilveren munten in omloop kwamen. De WERKELIJKE economische capaciteit van de MENS werd in de loop van duizenden jaren steeds verder verminderd, door het steeds meer gebruikmaken van GELD, De bij de mens beschikbare economische capaciteit om door arbeid economisch VERMOGEN te scheppen, begon gewoon te vervagen. De scheppende mens werd totaal onnodig afhankelijk van GELD en niet van zijn eigen productieve capaciteiten.

Men begon gewoon te vergeten, dat de mens helemaal niet afhankelijk is van geld om economisch te presteren, want de mens wordt al duizenden jaren pas voor zijn economisch presteren beloond nadat de prestatie is geleverd.

Het is u waarschijnlijk als jonge politicus ontgaan, dat de economische capaciteit van dit land en van de rest van de wereld sinds de late Middeleeuwen alleen en uitsluitend wordt bepaald door het bankwezen. Economische activiteiten zijn sinds 1609 steeds meer afhankelijk, van de beschikbaarheid van bankkapitaal, dat men ook als geld begon te identificeren, dan van de inzet van arbeidskrachten. Men werd steeds meer afhankelijk van het volstrekt lege bankkapitaal, dat de mannen in Amsterdam in omloop begonnen te brengen. Sinds 1602-1609 blijft onze economische capaciteit beperkt tot de beschikbaarheid van SCHIJNBARE koopkracht, die we ten onrechte geld noemen, want het heeft niets met geld te maken.

Die koopkracht ontstond als gevolg van de ontdekking van een goudsmid die een handje had geholpen bij het financieren van de VOC. Er was geen geld meer voldoende om een vloot voor de VOC te bouwen. Het gebrek aan geld leidde tot de eerste N.V. ter wereld in Amsterdam die voor de VOC werd opgericht. Maar ook die oprichting leverde onvoldoende geld op voor het bouwen van de gewenste VOC-vloot. Dat geld verdween naar de Duitsers in het Rijnland, die tegen betaling in goud onze wallen verdedigden tegen de Spanjaarden in de 80-jarige oorlog. Alle steden hadden in het begin van de 17de eeuw, dus begin 1600 noodgeld in omloop gebracht. U kunt dat noodgeld nog vinden in diverse musea.

De goudsmid ontdekte hoe hij probleemloos gouden munten kon uitlenen aan kooplieden die wensten deel te nemen in de VOC. De kooplieden brachten de gouden munten naar de VOC. En de VOC bracht de munten weer naar de goudsmid om ze in de kluis van de goudsmid aan hun goud saldo toe te voegen. De kooplieden betaalden jarenlang rente en losten de schuld af met het betalen van echt geld voor zogenaamd geld, dat echter nimmer bestond. Dezelfde reeds eerder uitgeleende munten werden namelijk de volgende dag weer opnieuw uitgeleend aan de volgende deelnemer in het kapitaal van de VOC. Niemand ontdekte aanvankelijk dat de goudsmid dus alleen maar boekhoudkundig voldoende gouden munten in voorraad had om de bouw van de vloot te financieren. Daardoor werd de vloot echter probleemloos gerealiseerd.

De Bank van Amsterdam beschikte net als de goudsmid over een beperkte hoeveelheid gouden en zilveren munten. Dus een beperkte hoeveelheid echt geld. Ze schiepen vervolgens naar het voorbeeld van de goudsmid boekhoudkundig nieuw kapitaal, dat pas door het verrichten van aankopen een mogelijke dekkingswaarde verkreeg. Door het overmatig in omloop brengen van bankkapitaal werd de vraag groter dan de capaciteit van de markt om te leveren, waardoor de prijzen begonnen te stijgen en dus inflatie ontstond. Inflatie ontstond niet door ECHT GELD maar door onecht geld in de vorm van bankkapitaal. Er kwamen dus theoretisch twee soorten geld in omloop, boekhoudkundig geld en echt geld. De burger zag echter maar één soort geld n.l. het echte geld. Feit is dat onze economische capaciteit steeds meer afhankelijk werd van de beschikbaarheid van geld en niet meer van de beschikbaarheid van de factor arbeid. En zo ontstond totaal onnodig het begrip werkloosheid omdat de economische capaciteit wordt beperkt door GELD.

2. Wat u ongetwijfeld eveneens ontgaan is, is het feit dat men door het op de markt brengen van computers, na 1960 boekhoudprogramma's begon te schrijven, die gebaseerd waren op de reeds sinds de 7de eeuw in Europa in gebruik zijnde geldloze Arabische markt boekhouding. Die markt boekhouding werd echter in Europa in de 7de eeuw aangepast om met behulp van twee aanvullende geldkolommen, als bedrijfsboekhouding te kunnen gaan functioneren. Echter de kapitaal functie die in de geldloze boekhouding oorspronkelijk de betaalfunctie vervulde werd door het gebruik gaan maken van geldkolommen koud gesteld, omdat men het boekhoudsysteem niet voor een markt ging gebruiken maar voor het bijhouden van de boekhouding van zelfstandige bedrijven. De geldloze functie van het voor Europa aangepaste boekhoudsysteem werd slechts tijdelijk in slaap gebracht om wakker te worden, zodra het zou worden gebruikt voor het bijhouden van een markt administratie.

De voor de computer ontwikkelde boekhoudprogramma's werden na 1960 echter ook ingezet om de markt administratie van multinationale marktbedrijven te gaan bijhouden, Dus op de computer begon men de wederzijdse vorderingen en verplichtingen van multinationale bedrijven boekhoudkundig te verrekenen, omdat slechts één computer de integrale administraties van zowel het moeder bedrijf als de dochterbedrijven begon af te wikkelen.

Hierdoor werd het geldloze karakter van de Arabische markt boekhouding weer opnieuw tot leven gewekt en begon de kapitaal functie geldloos die wederzijdse vorderingen en verplichtingen te verrekenen. Aangezien het programma de vorderingen en verplichtingen geldloos ging verrekenen, werd geen gebruik meer gemaakt van het geld dat op de twee toegevoegde geldkolommen voorhanden was. De multinational gebruikte dus geen geld meer voor het verrekenen van vorderingen en verplichtingen binnen de multinational. Geld was alleen nog maar noodzakelijk voor het handeldrijven, inkopen buiten de eigen multinationale structuur.

Het hierdoor vrijkomende geld, dat voorheen gewoon deelnam aan het normale geldverkeer bleef dus gewoon als vrijgeld ter beschikking van de multinationals en begon geen deel meer uit te maken van het normale met behulp van geld afgewikkelde BETALINGS-VERKEER. **Het werd gewoon aan het nationale geldcircuit onttrokken.**

De multinationals ontvingen dus hun betalingen in de vorm van bankkapitaal, maar verrekenen binnen hun markt geldloos als één bedrijf. Men had geen geld meer nodig voor de verrekening binnen het concern. Daardoor werden gedurende een periode van ongeveer 50 jaar miljarden aan voor multinationals overbodig geworden geld wereldwijd door multinationals aan het betalingsverkeer, dus aan het gemeenschappelijke betalingscircuit onttrokken en om te beginnen voor het uitkeren van bonussen gebruikt.

De multinationals begonnen de vrijgekomen fondsen te gebruiken om het zelfstandige bedrijfsleven uit de markt te drukken en gedeeltelijk zelfs over te nemen. De middenstand werd daardoor gedurende 50 jaar wereldwijd voor een groot deel weggevaagd. En het aantal miljonnairs nam hand over hand toe. Het is in het geheel niet vreemd dat de VS economisch dieper in de problemen zit dan de rest van de wereld. Men beschikt in de VS over een veel groter aantal geld onttrekkende multinationals. **En de overheden namen op geen enkele wijze waar dat het zelfstandige bedrijfsleven, tegelijkertijd door het invoeren van dezelfde computers in tegenstelling tot de multinationale met een onvoorstelbare ramp werd geconfronteerd.**

3. Het is u waarschijnlijk evenmin bekend, dat Bill Gates de voormalige president van Microsoft en één van de lieden, die miljardair is geworden door deze ontwikkeling, reeds in 1998 voor een Senaat's Commissie verklaarde dat in 2007 het bankwezen geen enkele reden meer zou hebben om te blijven voortbestaan omdat dan het bedrijfsleven volledig in staat zou zijn om GELDLOOS zonder inschakeling van het bankwezen onderling te verrekenen.

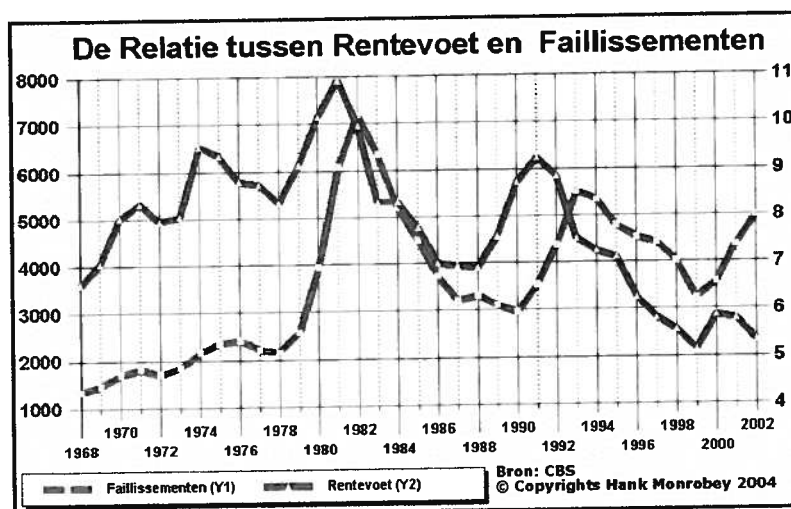
Bill Gates maakte echter een grote vergissing die het zelfstandige bedrijfsleven duur te staan kwam. **Waar de multinationals minder geld nodig hebben, heeft het zelfstandige bedrijfsleven steeds meer geld nodig om te blijven voortbestaan.** En het is het

zelfstandige bedrijfsleven in het geheel niet mogelijk gemaakt onderling te gaan verrekenen. Het is de CMN die deze mogelijkheid voor de zelfstandige bedrijven heeft ontwikkeld, inclusief de mogelijkheid om op dezelfde wijze als de multinationals liquiditeitsreserves te gaan ontwikkelen. Zie slide 42. De Nederlandse overheid werd automatisch door het in gebruik nemen van computers tot een multinationale organisatie omgevormd, die op precies dezelfde wijze begon te werken als elke andere multinational. Men ontwikkelde als gevolg van de ontwikkeling van de computer de mogelijkheid om een nieuwe belasting in te voeren. Zo ontstond op 1 januari 1968 de Belasting op de Toegevoegde Waarde. Men besloot echter om de belasting afwikkeling ter besparing van incassokosten via het bedrijfsleven af te wikkelen. Aan de bedrijven werd opgedragen om de geïncasseerde belasting gedurende drie maanden op te slaan op hun bedrijfsbankrekening. Niemand die zich in den Haag realiseerde dat de belasting betaler een onderdeel is van de staats markt die volkomen geldloos boekhoudkundig kan verrekenen. Ook de BTW invordering kan veel eenvoudiger geldloos worden gerealiseerd dan op de bestaande manier.

Evenmin was er iemand in den Haag die zich realiseerde dat door het opslaan van de ingevorderde BTW op de bankrekeningen van het bedrijfsleven, automatisch na drie maanden ongeveer de helft van het totale nationale geldcircuit aan de CIRCULATIE werd onttrokken, waardoor dus de bedrijven genoodzaakt werden naar de bank te rennen om aanzienlijk bij te gaan lenen.

Aangezien niemand aandacht besteedde aan de behoefte aan extra geld die in de samenleving ontstond, ging de Directeur van het Geldwezen gewoon uit van het standpunt dat er voldoende geld in de markt aanwezig was. Nog sterker, hij kwam tot de ontdekking dat er inflatoire ontwikkelingen plaats vonden **en begon gewoon een inflatie te bestrijden die in het geheel niet bestond.**

Men begon die niet bestaande inflatie te bestrijden met behulp van rente verhogingen tot maar liefst 12% en de bedrijven begonnen daardoor totaal onnodig te sterven bij de duizenden.

- In de Winkler Prins Encyclopedie 1970 publiceerde de Winkler Prins redactie **VOLKOMEN TEN ONRECHTE** een nieuw economisch begrip met de naam **STAGFLATIE**. Een stagnerende economie die desondanks werd geplaagd door een duidelijke inflatie, dus verhoging van de prijzen. De naam werd door de media breed uitgesponnen en alle mogelijke economen beijverden zich om het begrip grondig te verklaren. Iedereen geloofde de Winkler Prins.

Ik ontving op 2 april 1981 op mijn Londense kantoor een verzoek van een functionaris bij Vredestein Banden Fabrieken, om aandacht te besteden aan de uitspraken van de Nobel prijswinnaar economie 1978 Professor Dr. Herbert A. Simon van de Carnegie Mellon Uni-

versity in Pittsburgh Pennsylvania. Dr. Simon werd keynote speaker bij een conferentie die midden maart 1981 werd belegd door de Minister van Wetenschap. Dr. J.M. van Kemnade, die 65 gegradueerden en 3 personen zonder graad had uitgenodigd om mede te helpen een verklaring te vinden voor de reden voor het ontstaan van het begrip STAGFLATIE. Tot drie maal toe verklaarde Dr. Simon tijdens zijn speech, dat het begrip Stagflatie hem confronteerde met de werkelijkheid dat hij onvoldoende kennis bezat van de economie om het begrip Stagflatie te kunnen verklaren. Op het moment van ontvangst van de Vredestein boodschap in Londen had ik een staf vergadering met een aantal van mijn medewerkers en het gaf dus weinig moeite om snel de herkomst van het begrip STAGFLATIE te kunnen nagaan. Er was maar één bron. De Winkler Prins in Nederland als resultaat van het natrekken in 10 verschillende landen.

Ik besloot na vaststelling dat de term stagflatie in Nederland was geboren, Dr Simon In Pittsburgh te bellen en om opheldering te vragen over zijn uitspraken. Na een kleine 10 minuten elkaar de maat te hebben genomen, maakte Dr. Simon duidelijk "off the record" dat Stagflatie niet kon bestaan en gewoon een farce was. Maar aangezien 68 deelnemers aan een conferentie allemaal de heilige overtuiging waren toegedaan dat stagflatie bestond, was het zinloos om in debat te gaan. Dr Simon stierf in het begin van deze eeuw waardoor ik dus geen aandacht meer behoef te besteden aan het "off the record" van Dr Simon.

5. Ik vloog na het gesprek met Dr. Simon aan het begin van de tweede week van april 1981 van Londen naar Nederland en begon op maandagmorgen van die week met mijn onderzoek in het Centraal Bureau voor de Statistiek in Rijswijk. Bij het doorlopen van het normale programma om enige economische onregelmatigheid te kunnen vaststellen, was er niets dat op bijzondere ontwikkelingen wees. Toen ik om rond half vijf het CBS gebouw wilde verlaten, kocht ik in de boekshop rechts van de uitgang een aantal publicaties. Eén publicatie trok mijn speciale aandacht. "Vijf en twintig jaar inflatie in Nederland tussen 1952 en 1977" van de Erasmus Universiteit in samenwerking met het CBS".

Tijdens mijn reis met de trein naar het huis van mijn gastvrouw in Arnhem, ontdekte ik dat na 1970 de consumenten prijzen eerder begonnen te stijgen dan de groothandelsprijzen en die ontwikkeling was bijzonder genoeg om te besluiten mijn onderzoek voort te zetten door het lezen van de couranten over die periode in het Rijksprenten kabinet in den Haag. En dat leidde binnen slechts enkele dagen tot voldoende inzicht in wat zich had afgespeeld.

Uit de couranten publicaties werd duidelijk dat Philips moeite had met het aantrekken van een extra krediet van rond f100.000.000.zonder in staat te zijn een duidelijke reden voor het aantrekken van het krediet te geven. Uiteindelijk werd er f80.000.000 geleend voor een niet nader gespecificeerd doel. Een telefoontje naar Philips was binnen twee minuten genoeg om de juiste informatie te verkrijgen. Op de vraag op welk tijdstip die behoefte aan de lening was ontstaan was het onmiddellijke antwoord van een uitzonderlijk beschaafde vrouwenstem. "Kort na de omschakeling van weekloon naar maandloon."

Vervolgens was binnen slechts twee dagen het totale beeld rond. Vier bedrijven besloten op 1 januari 1968 om te schakelen van weekloon naar maandloon. Dat had vele voordelen. Men behoefde geen loonzakjes meer wekelijks te vullen en kon via de bank de lonen betalen. Er waren vele voorbereidende besprekingen geweest met vakbonden, banken en werkgevers. Een korte analyse van wat zich vervolgens openbaarde was, dat het omschakelen van weekloon naar maandloon het noodzakelijk maakte om 3,3 maal zoveel geld in omloop te brengen voor de loon uitbetaling dan voor het uitbetalen van weekloon noodzakelijk was. Historisch had men dit verschijnsel al eerder meegemaakt, toen rond 1900 het dagloon in Nederland naar weekloon begon om te schakelen. Ik gaf dat voorbeeld in 1984 voor de VPRO radio en werd in aansluiting op de uitzending gebeld door een 95 jaar oude dame, die mij vertelde hoe hun gezin zes dagen honger had geleden omdat er gedurende de omschakelingsweek geen loon uitbetaald werd. Voor die omschakeling diende in die

jaren 6 maal zoveel geld in omloop te worden gebracht, hetgeen ook toen tot ernstige economische ontsporingen leidde.

Er was over de omschakeling van week naar maandloon nergens een officiële informatie te vinden, maar een bezoek aan een groot computer centrum in Apeldoorn bevestigde wat er gebeurd was. De omschakeling was langzaam op gang gekomen. Maar nadat Philips in 1972 omschakelde groeide het aantal omschakelingen snel. De Directeur van het Geldwezen wist nimmer iets af van het effect van de omschakeling en de noodzakelijke vergroting van de geldhoeveelheid met maar liefst ruim 400%. Hij bleef op zijn standpunt staan en vermoordde de economie. Zie slide 17 van de presentatie "De wereld weer economisch rechtzetten" Rechter muisknop gebruiken om naar de slide te gaan.

6. In 1985 besloot ik naar de VS te gaan waar ik tot 29 augustus 2009 woonachtig was. In het voorjaar van 1989 schreef ik in het Engels "The Monroby Report, An Economic Detective story solving the mysteries of Inflation and Recessions." dat reeds op 19 April 1989 via H.M. de Koningin aan het toenmalige kabinet ter beschikking werd gesteld. Het betreffende boek werd op 22 Augustus 1989 opgenomen in de Catalogus van "The Library of Congress" te Washington D.C. onder Cardnumber: 89-174366. Het betreffende boek werd op verzoek van Hare Majesteit bezien door de Directeur van het Geldwezen Mr. L.C.F.J. de Leur, namens de Minister van Financiën. Op 12 juli 1989 ontving ik een waarderend schrijven van Mr. De Leur op één uitzondering na. Hij was het pertinent niet eens met mijn stelling dat er na 1968 een tekort aan liquiditeit was ontstaan. Hij geeft ten eerste aan dat de liquiditeitsquote in de periode 1970-1988 gestegen was van 35,1% naar 49,7%. De snelle groei van de liquide middelen in 1988 was naar zijn mening veeleer een reden tot zorg. Registreer voor uzelf dat deze opvatting in Den Haag op geen enkele wijze veranderd is. Men is rustig door gegaan, met dezelfde meetlat, terwijl er geen sprake was van een overschot aan liquiditeit. Die kon gewoon niet ontstaan. De overheid nam in het geheel niet waar, dat door zelfstandige software bedrijven, programma's werden ontwikkeld, die het noodzakelijk maakten om miljarden meer liquiditeit in omloop te brengen. Er diende gewoon meer geld in omloop te worden gebracht. En omdat dat geld er vanzelfsprekend niet kwam, begonnen de bedrijven bij de tienduizenden failliet te gaan. In de brief van de heer de Leur merkt hij op dat ik het woord INFLATIE onjuist definieer. Hij schrijft letterlijk:

'Ten tweede definieert u het begrip inflatie op een geheel eigen wijze. Normaliter wordt onder inflatie een algemene prijsstijging verstaan. In de periode 1970-1988 bedroeg de stijging van het prijspeil van de particuliere consumptie in Nederland gemiddeld 5,2% per jaar. Van deflatie was met uitzondering van 1987 geen sprake.'

Dat is een normaliter ontwikkelde domme benadering. Er was een schreeuwende deflatie gedurende minstens 20 jaar en Den Haag zag het niet. Een enorm tekort aan geld liet de bedrijven totaal onnodig sneuvelen bij de duizenden. Jammer genoeg had de heer van Leur zijn huiswerk niet goed gedaan en werden door zijn tekort aan informatie een kleine 200.000 bedrijven gewoon onnodig gesloopt. En aangezien het geld tekort nog steeds niet opgeheven is en ook niet opgeheven wordt, **gaat de zelfstandige economie verder ten onder**. In de bijgesloten CD vindt u in de presentatie en de opgenomen brochure verrassende informatie.

Geachte Heer Rutte. Ik heb mijn best gedaan om u duidelijk te maken, dat u door uw voorgangers onvoldoende werd geïnformeerd. Ik heb getracht dat aan te vullen. Ik hoor graag van u. Deze brief aan u wordt evenals alle andere door ons reeds gedurende 30 jaar gecommuniceerde informatie publiek gemaakt.

Met vriendelijke groeten.

Hank Monroby